בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 20431-03-19 בש ואח' נ' חקלאי ואח'

לפני כבוד השופט עדי הדר

התובעת והנתבעת שכנגד: **רחל בש, עו"ד**

נגד

הנתבעת והתובעת שכנגד: **ורדה חקלאי**, עו"ד

<u>פסק דין חלקי</u>

לפני בימ"ש בקשה למתן צו חשבונות בקשר להסכם לחלוקת הכנסות בין שתי עורכות דין.

כתב התביעה

1. התובעת (להלן: "**רחל**"), עו"ד, טענה בכתב התביעה שהוגש ביום 10.3.19, כי כרתה עם הנתבעת (להלן: "**ורדה**") שאף היא עו"ד, חוזה לשיתוף פעולה לגבי ייצוג משפטי של לקוחות וכי ורדה הפרה ההסכם ומסתירה ממנה מידע והכנסות. לכן, ביקשה בין היתר, צו למתן חשבונות.

כתב הגנה

2. ורדה טענה בכתב הגנה שהגישה ביום 20.5.19 כי אין לרחל זכות למתן צו לחשבונות, וכי לא הוסכם על חלוקת הכנסות מעבר לשכר הבסיסי שסוכם עם הלקוחות.

כתב תביעה שכנגד

3. התובעת טענה בכתב תביעה שכנגד שהגישה ביום 20.5.15 כי רחל חייבת לה הסך של 114,504 ₪.

כתב תשובה

4. רחל טענה בכתב התשובה שהגישה ביום 16.6.19 כי ורדה לא התייחסה בכתב הגנתה לראיות אליהן היא הפנתה בכתב התביעה.

כתב הגנה שכנגד

5. רחל דחתה בכתב ההגנה שכנגד שהגישה ביום 1.8.19 טענות ורדה לחוב כלפיה ועמדה על טענותיה בכתב התביעה.

כתב תשובה

6. ורדה הגישה תשובה ביום 13.8.19 על פני 7 עמודים, בה בעיקר, חזרה על טענות קודמות.

הדיון הראשון

7. ביום 23.10.19 התקיים הדיון הראשון. בימ"ש קצב לצדדים פרק זמן לנמק מדוע לא יורה לצדדים להגיש ראיות לגבי הסעד למתן צו חשבונות.

הגשת ראיות

8. ביום 14.11.20 בימ"ש הורה לצדדים להגיש ראיות בעניין הסעד למתן חשבונות. רחל הגישה ראיותיה ביום 8.12.19 וורדה ביום 1.1.20.

הדיון השני

9. ביום 3.2.20 התקיים הדיון השני. בימ"ש הכין ישיבת שמיעת הראיות.

הדיון השלישי

10. ביום 3.6.20 התקיים הדיון השלישי. רחל וורדה נחקרו ובתום הדיון, בימ"ש הודיע על כוונתו למנות מומחה לעניין הנוהג בחלוקת הכנסות בין עורכי דין בתיקי משפחה.

פסק הדין בבקשת רשות ערעור

11. לאחר הדיון, בימ"ש פתח בהליך למינוי מומחה. רחל הגישה בקשת רשות ערעור שהתקבלה ולכן בימ"ש הורה על הגשת סיכומים.

הגשת סיכומים

12. רחל הגישה סיכומיה ביום 18.8.10 וורדה ביום 31.8.20. רחל הגישה סיכומי תשובה ביום 9.9.20 וורדה ביום 17.9.20.

הדיון הרביעי

13. היום התקיים הדיון הרביעי בו הצדדים ענו לשאלות בימ"ש.

דיון והכרעה

14. להלן גרסאות הצדדים:

גרסת רחל

15. על פי כתב התביעה, רחל הינה עו"ד משנת 1986, שעוסקת בייצוג לקוחות בתחום דיני המשפחה והירושה וורדה, הנתבעת, עוסקת אף היא בייצוג לקוחות בהליכים משפטיים בתחום דיני המשפחה וירושה ומנהלת משרד עו"ד פרטי על שמה.

רחל טענה כי בשנת 2015 החליטה ליזום התקשרות בהסכם עם עו"ד עמית, העוסק בתחומי התמחותה, באמצעות העברת עבודה בתיקי לקוחות, בתמורה לקבלת חלק משכר הטרחה, כמקובל בין עורכי דין. לכן, פנתה אל ורדה במטרה להציע לה להתקשר בהסכמים.

לטענת רחל, נכרתו ביניהן חמישה הסכמים, במהלך התקופה שמחודש אוגוסט 2015 או בסמוך לכך ועד חודש מאי 2016 או בסמוך לכך, במסגרתם העבירה רחל לטיפול ורדה 5 תיקי לקוחות פרטיים שלה, שפנו אליה, בכפוף לסיכום ברור ומפורש אשר הושג בין רחל ובין ורדה מראש ואשר עוגן בעל פה ובכתב, ביחס לאופן חלוקת שכר הטרחה ביניהן אשר יתקבל מהלקוחות, וביחס לעבודה אשר תבוצע על ידי ורדה בתיקים.

על פי כתב התביעה, בתחילה פעלה ורדה על פי ההסכמים שנכרתו ביניהן, וככל הנראה, עד לחודש אוגוסט 2016, או בסמוך לכך, העבירה לרחל את חלקה המוסכם בשכר הטרחה שהתקבל אצלה בתיקי הלקוחות (לעתים, ובעיקר בתקופה הסמוכה לתחילת הטיפול בתיקים, ורדה היא שקיבלה מרחל את חלקה המוסכם בשכר הטרחה, שכן היו מקרים שבהם הלקוחות העבירו את שכר הטרחה לרחל ולא שילמו את שכר הטרחה ישירות לורדה).

לקראת סוף שנת 2016, תחילת שנת 2017, התברר לרחל, כי ביחס ל- 4 תיקי לקוחות, אשר התנהלו והיו תלויים ועומדים נכון לאותה נקודת זמן, ורדה מתכחשת באופן תמוה ובוטה להסכמים, פועלת בניגוד גמור אליהם, תוך גרימת נזק לרחל, ואי העברת חלקה של רחל בשכר הטרחה המגיע לה בגין תיקים אלו, כפי שסוכם מראש.

החל מתחילת 2017, הציעה רחל שוב ושוב לבוא עם ורדה בדין ודברים בניסיון להסדיר בהבנה הדדית את המחלוקות ביניהן. ניסיונות אלה נדחו על ידי ורדה.

רחל טענה בכתב התשובה כי ורדה נמנעה מלהתייחס בכתב ההגנה, אף לא במילה, ל- 2 מכתבים בדואר מקוון שהיא שלחה אליה בזמן אמת- העומדים בלב המחלוקת מושא התביעה- ומעלים על הכתב באופן מפורש את פרטי הסכמי שכר הטרחה וחלוקת העבודה בין הצדדים כפי שסוכמו בזמן אמת.

עוד טענה שאין שום מילת התייחסות בכתב ההגנה לחשבוניות שהוציאה ורדה ללקוחה טלי בגין שכר טרחה שגבתה ורדה מהלקוחה ישירות בגין הטיפול בתיק.

לטענת רחל, הוכחו היסודות למתן הסעד המבוקש בדבר מתן חשבונות. ורדה מודה בקיומה של מערכת יחסים חוזית מיוחדת ביניהן. ורדה מודה למעשה בכתב ההגנה כי הצדדים ייצגו את הלקוחות במשותף, וכי התקיימו ביניהן יחסי שותפות. ורדה מודה כי ישנם כספים אשר גבתה מהלקוחות אותם לא העבירה לרחל ואף לא יידעה אותה לגבי סכומם.

בכתב ההגנה שכנגד, רחל טענה ביחס לטבלה שצירפה ורדה לכתב התביעה שכנגד, בה הציגה את ממצאיה החשבונאיים, כי מדובר בטבלה שקרית ומסולפת לחלוטין. הטבלה לא כולל סכומי שכ"ט נוספים שקיבלה ורדה מהלקוחות דודי וטלי, אותם היא פשוט מעלימה ומסתירה מעיני רחל. עוד טענה שורדה מסלפת וממציאה בטבלה סכומים מדומים, שלא היו ושלא נבראו,

שלטענתה התקבלו כביכול בידי רחל בתיקי אביה של טלי ובתיק נוסף. רחל טענה שאין קשר בין סכומים אלו ובין הסכומים ששולמו לידיה במציאות.

רחל טענה להשתק ומניעות. לטענתה, ורדה המציאה "**המצאה חדשה**" ושקרית לחלוטין, שלא בא זכרה בהסכם בין הצדדים ומעולם לא דוברה בין הצדדים, לפיה סוכם בין הצדדים, כביכול, כי חלקה של הנתבעת שכנגד בשכר טרחת הלקוחות יתייחס רק ל"**שכר הטרחה המוסכם הבסיסי**".

לטענת רחל, בין הצדדים סוכם באופן מפורש וברור כי חלוקת שכר הטרחה תתייחס לכל שכר טרחה שנגבה מהלקוח, בכל ההליכים המתנהלים, לרבות בהליכי ערעור.

גרסת ורדה

16. ורדה טענה בכתב הגנתה כי יש לדחות התביעה על הסף, בהיותה חסרת עילה, וכי הוגשה בחוסר תום לב תוך העלמת עובדות מהותיות מידיעת בית המשפט. לטענת ורדה, רחל העלימה מידיעת בית המשפט את כל המסמכים אשר נוסחו ונחתמו על ידה ואשר עומדים בסתירה מוחלטת לכל הנטען בכתב התביעה.

על פי כתב ההגנה, רחל היא זו שניסחה וחתמה אישית על הסכמי שכר הטרחה נשוא תביעתה. היא זו אשר על פי דרישתה, קיבלה אישית מהלקוחות המפורטים בתביעתה ובמישרין, את מלוא שכר הטרחה המוסכם אשר שולם על ידי הלקוחות בהתאם להסכמי שכר הטרחה. היא זו ששלשלה לחשבונותיה ולכיסה הפרטי את מלוא שכר הטרחה המוסכם תוך שהיא נמנעת מלהעביר לורדה את מלוא חלקה המוסכם של ורדה בו.

לטענת ורדה, דין התביעה, כתביעה למתן חשבונות, להיות מסולקת על הסף בהעדר כל עילה העומדת לרחל לקבלת צו למתן חשבונות, בהעדר כל בסיס עובדתי או משפטי המעמיד לרחל זכות למתן חשבונות.

ורדה טענה שכל החשבונות נשוא התביעה, מוחזקים בלעדית בידיה של רחל, באשר הלכה למעשה היא זו אשר גבתה מהלקוחות ובמישרין, את כל תשלומי שכר הטרחה המוסכם אשר שולמו על ידם בגין פעילויות ורדה. היא גם זו שקיבלה מהלקוחות השונים את התשלומים נשוא שכר הטרחה המוסכם בשיקים לפקודתה ו/או בהעברה בנקאית ולחשבונותיה והיא זו אשר הייתה צריכה להעביר לורדה את חלקה בהם.

עוד טענה שבפועל, רחל היא זו אשר נמנעה מלהעביר לה עד מועד הגשת כתב ההגנה את מלוא חלקה של ורדה בשכר הטרחה המוסכם אשר הגיע לה מהלקוחות השונים בסכום כולל המסתכם בסך של 114,504 ₪.

ורדה טענה שהממצאים החשבונאיים אשר נערכו על ידיה מדברים בעד עצמם-

- סך כל שכר הטרחה הבסיסי המוסכם אשר שולם על ידי כל 5 הלקוחות אשר הופנו על ידי רחל לורדה (כולל מע"מ) עמד על סך כולל של 620,100 ₪.
- חלקה של רחל בשכר הטרחה הנ"ל ובהתאם להסכמה מכוחה טיפלה ורדה בכל התיקים הנ"ל, היה צריך לעמוד ע"ס כולל של 234,000 ₪ (מחצית משכר הטרחה הבסיסי בעניין הלקוח דודי ו- 1/3 משכר הטרחה הבסיסי בכל שאר התיקים).
- חלקה של ורדה בשכר הטרחה הנ"ל היה צריך לעמוד על סך של 386,100 ₪.
- בפועל התברר כי רחל אשר גבתה במישרין סכום כולל של 266,354 ₪ ובנוסף קיבלה היא את מחצית שכה"ט בעניינו של דודי בסך של 81,900 ₪, שלשלה לכיסה וחשבונה סכום כולל של 348,254 ₪, סכום העולה ב- 114,504 ₪ על הסכום אשר לו היא זכאית לקבל בפועל.

ורדה טענה שמעולם לא הוסכם ביניהן, כי עומדת לרחל הזכות לקבל כל תשלום נוסף בגין כל פעילות נוספת אשר תידרש להיעשות בתיקים המטופלים בלעדית על ידי ורדה מעבר לסכום שכר הטרחה הבסיסי המוסכם המשולם על ידי הלקוח.

ורדה טענה בכתב התשובה כי רחל קיבלה לידיה את מלוא חלקה בשכר הטרחה המוסכם שהיה צריך להיות מועבר לה וכי הלכה למעשה כל תביעותיה ועתירותיה מבית המשפט הינן עתירות סרק אשר נועדו לאפשר לה לעשות עושר ולא במשפט ולנכס לעצמה כספים שאין ולא היו לה כל זכויות לקבלם. עוד טענה שרחל העלימה מעיני בית המשפט את הסכמי שכר הטרחה אשר נחתמו על ידה עם הלקוחות השונים ואשר בהסתמך עליהם נערכה הטבלה נשוא התביעה שכנגד.

סדר הדברים בדיון בסעד למתן חשבונות

17. על בימ"ש להכריע בהתאם לסדר הדברים שלהלן:

"**כידוע, תביעה למתן חשבונות מתנהלת בשני שלבים: בשלב הראשון בוחן בית המשפט אם התובע אכן זכאי לחשבונות מן הנתבע, כאשר במסגרת שלב זה נדרש התובע להוכיח כי בינו לבין הנתבע מתקיימת מערכת יחסים מיוחדת המצדיקה מתן חשבונות, וכן כי קמה לו זכות תביעה ביחס לכספים בגינם הוא מבקש לקבל חשבונות. במידה ובית המשפט מכריע כי התובע אכן זכאי לחשבונות, מוציא בית המשפט צו למתן חשבונות ועובר לשלב השני. בשלב זה נדרש הנתבע לשכנע שהחשבונות שנמסרו מספקים ואמינים, ורק לאחריו ייקבע אם הוא מחויב בתשלום על-פי החשבונות**" [רע"א 7220/09 יציל פיננסים בע"מ נ' דורון כהן, פס' 2 (24.11.2009); רע"א 8266/11 יו.בי.אמ נ' מעוז נסיעות בע"מ, פס' 24 (16.8.2012); רע"א 1296/14 צוקר נ' דוד צוקר ובניו חברה לבניין ולהשקעות בע"מ, פסקה 12 (7.5.2014)]. " (רע"א 3565/17 ח'אלד ח'ליל נגד אנטקי החלטה מיום 1.6.17(פורסם בנבו)).

האם התקיימה בין הצדדים מערכת יחסים מיוחדת המצדיקה מתן חשבונות ?

18. בשלב הראשון, על בימ"ש לקבוע האם התקיימה בין הצדדים מערכת יחסים מיוחדת המצדיקה מתן חשבונות.

19. לפני בימ"ש הוצגו תכתובות בין רחל ובין ורדה בהן מתועדות הסכמות לשיתוף פעולה בייצוג לקוחות, לרבות, לעניין אופן מתן השירות ללקוח וחלוקת ההכנסות וכמפורט בגרסאות הצדדים, המחלוקת מתמקדת בשאלה האם ורדה חבה בתשלום לרחל בגין כל שכר טרחה שקיבלה מהלקוחות דודי, טלי ואביה של טלי, או כגרסת ורדה רק בגין סכום שכר הטרחה הבסיסי המוסכם המשולם על ידי הלקוח.

האם קמה לרחל זכות תביעה ביחס לכספים בגינם היא מבקש חשבונות ?

20. לעניין זה ראה החלטת בימ"ש העליון ברע"א 5685/17 **זילכה נגד קלדרון** מיום 6.9.17 (פורסם בנבו) בה קבע כבוד השופט סולברג כלהלן:

"**במישור המהותי הצדק עם המשיבים, בטענתם כי לעתים די בקיומם של יחסי נאמנות ושותפות, על מנת להצדיק צו למתן חשבונות. אמנם "בדרך-כלל בתביעה למתן חשבונות נדרש, בנוסף ליחסים המיוחדים, כי יוכח שלתובע קמה זכות תביעה לגבי הכספים אשר בגינם הוא מבקש לקבל חשבונות"; ואולם, "בהתקיים זיקת נאמנות זכות זו עומדת בפני עצמה והיא אינה מותנית אף בהוכחת זכות תביעה ביחס לאותם הכספים אשר לגביהם מבוקשים החשבונות" (ע"א 5444/95 עמותת בני מוטרנות הגליל נ' הארכיבישוף סלום, פ"ד נא(4) 811, 819 (1997)). זאת, גם לאור סעיפי החוק הנזכרים, ובהתחשב עם העובדה שיחסים מיוחדים כאלו מחייבים שקיפות בין השותפים או בין הנאמן לנהנים; אך גם משום שיחסים כאלו עשויים לבסס מיניה וביה זכות תביעה לכאורית. כך הם פני הדברים בעניין שלפנינו, שכן ההכרעה העובדתית של בית המשפט**

המחוזי, המבססת את קיומם של יחסי השותפות, מבססת גם מיניה וביה את החשש לפיו זילכה חייב סכומי כסף שונים למשיבים, באופן שדי בו על מנת לצלוח את המשוכה השנייה, גם אם תוצב לפני המשיבים."

21. לענייננו, הובאו ראיות כי ורדה המשיכה לייצג מי מהלקוחות דודי, טלי ואביה, לאחר שרחל וורדה החלו לייצג אותם, כאשר הדעות חלוקות לגבי נסיבות סיום השותפות בייצוג. רחל טוענת שורדה מסתירה ממנה מידע והכנסות לגבי לקוחות אלה וורדה מעלה טענות נגדיות לגבי גביית שכר מלקוחות אלה באופן שרחל נותרה חבה לה כספים, ולא להפך.

22. מכיוון שורדה עמדה על התנגדותה למתן צו לחשבונות, אין מנוס מדיון לגבי כל אחד מהלקוחות דודי, טלי ואביה של טלי.

הלקוח דודי

23. רחל טענה בכתב התביעה כי בחודש אוגוסט 2015 העבירה לטיפול ורדה תיק הלקוח דודי. היא וורדה הגיעו לסיכום פרטני לפיו, בכפוף להתחייבויותיה של ורדה בטיפול בתיק, שכר הטרחה בכל ההליכים בהם יידרש ייצוגו, יתחלק בחלקים שווים 50%-50%.

רחל עתרה לחייב את ורדה, להעביר לה פרטים מלאים, הכוללים אסמכתאות וחשבוניות, בנוגע למלוא שכר הטרחה שגבתה מדודי בפועל ו/או קיבלה במסגרת כינוס נכסי דירת דודי וזוגתו, וזאת מתחילת הטיפול בתיק הלקוח ואילך ובמהלך כל תקופת הייצוג. עוד עתרה לחייב ורדה, לאחר קבלת החשבונות, להעביר לה מחצית משכר הטרחה ששולם לה ואשר טרם הועבר לתובעת.

24. מהראיות שהובאו לפני בימ"ש עולה שדודי פנה לרחל בעניין כלל הסכסוכים שלו בענייני משפחה. ההתקשרות בין רחל ובין ורדה מתועדת בנספח 3 לראיות רחל, מכתב ששלחה אל ורדה ביום 27.8.15.

25. במכתב זה מתייחסת רחל לשותפות ב"**טיפול בתיק**". רחל טענה בדיון שהתקיים היום שיש לפרש מילים אלה כהסכמה לשותפות ב"**כל ההליכים שבהם עוה"ד מייצגות במשותף את דודי בסכסוך המשפחה שלו וכל הנושאים שעלו לרבות ערעורים**".

26. רחל הפנתה לנספח 2א לתצהיר ורדה שהוא יפוי כח ש"**מראה מה היה בתיקים**". לדבריה, מדובר בבר"ע שהוגשה בפברואר 2016. לטענתה, היא הפקידה כבשגרה ייפוי כח שלה וייצגה במשותף עם ורדה את דודי. ורדה לא ביקשה להוציא את יפוי כח ועד הנתק, רחל הייתה מעורבת ועברה על מסמכים. כלומר מדובר בייצוג משותף, דבר התומך בפרשנות ההסכם.

27. רחל טענה שהייתה מעורבת לא רק בהליכים הראשונים. רחל הסבירה שמיד לאחר שליחת המכתב מיום 27.8.15 לורדה, היה על האחרונה לטפל מיד בבקשה לפירוק שיתוף שהגישה אשתו של דודי ולאחר חודש הגישה אשתו תביעת משמורת ומזונות וורדה סיכמה עם הלקוח על תוספת שכ"ט שלא מופיעה בנספח 3 לראיותיה.

28. אילו כל אשר היה לפני בימ"ש היה המכתב מיום 27.8.15, לרחל היה קושי להוכיח היקף ההסכמות. אולם, לנספח 3 צורף הסכם מפורט בין רחל וורדה ובין הלקוח מאותו מועד ממש, 27.8.15, שמגדיר בסעיף 1 את השרות שיקבל משתיהן גם יחד.

29. לכן, המסקנה היא שיש לקרוא שני המסמכים מאותו מועד יחדיו, כאשר ההסכם עם הלקוח מסייע לפרש כוונות הצדדים בזמן אמת.

30. לעניין סמיכות הזמנים חשיבות גם לגבי פרשנות תקופת תחולת השותפות. בהעדר הסכם המפרט תקופת השותפות, בימ"ש מוצא חשיבות בכך שהפעולות בוצעו עבור הלקוח בסמיכות זמנים לכריתת הסכם השותפות. זאת, להבדיל מטענה להכנסה עקב טיפול נוסף עבור הלקוח בחלוף זמן רב. לעניין זה ראו פסק הדין ברע"א 4976 / 00 **בית הפסנתר נ' מור ואח'** לעניין פרשנות "**התחייבות חסרת גבולות**".

31. מכאן, שההסכמה לגבי ה"**טיפול בתיק**" נוגעת לכל אותם עניינים המנויים בפרוט רב בסעיף 1 להסכם עם הלקוח.

32. ההסכם עם הלקוח מונה הסכמות עם הלקוח כלהלן:

בסעיף 2 לגבי "**שכר הטרחה הבסיסי המוסכם**".

בסעיף 3 לגבי "מחיר הופעה לישיבה".

בסעיף 4 לגבי הגשת בקשת ביניים.

בסעיף 6 מוחרג מההסכמות לגבי סכומי תמורה, שכר הטרחה בגין טיפול בהוצל"פ ובערעורים.

בסעיף 7 הוסכם שככל ורחל ו/או ורדה ימונו ככונסות, שכרם יהיה הסכום שיקבע בימ"ש.

בסעיף 8 נקבע מנגנון לחישוב שכרן לפי הצלחה בעניין שווי מניות שבמחלוקת בין בני הזוג.

33. מכאן שרחל הסתמכה על הסכומים שסוכמו עם הלקוח שחושבו בהתאם לחלוקת הכנסות בינה ובין ורדה.

34. כאמור לעיל, לגבי טיפול בהוצל"פ ובערעורים לא הוסכם עם הלקוח על שכר מסוים ומכאן שגם לא הייתה הסתמכות על תמורה מסוימת. לכאורה, הטיפול בנושאים אלה גם הוחרג מהשותפות שכן רחל וורדה לא אמורות ליתן אותו ללקוח מכח קבלת שכר הטרחה הבסיסי.

35. רחל טענה בדיון היום שיש לאבחן במישור היחסים בין עוה"ד ללקוח בעניין שכ"ט ובין היחסים ביניהן בינן ובין עצמן. כשבית המשפט העיר לה שההסכם בין הלקוח עם רחל וורדה מוציא מכלל ההסכמה את הערעור, ותהה מדוע יש לראות את ההסכם בין רחל וורדה ככולל גם ייצוג בערעור, היא ענתה ש"**להיפך ההסכם אינו מוציא את הייצוג מהסכמה אלא קובע שאם יהיה ערעור יצטרכו לסכם בנפרד את שכ"ט.**"

36. כשבית המשפט ביקש מרחל להציג ראיות לפיהן ורדה ראתה גם בערעור כחלק מההסכמה לחלוק בשכר, היא טענה שהיא הפקידה בידיעתה והסכמתה של ורדה יפוי כח שלה בערעור בתיק של דודי וורדה לא ביקשה להוציא את יפוי הכח והפנתה "**לכל נספחי 7 שלנו זה מראה שעו"ד בש היתה מעורבת לאורך כל הדרך.** "

37. רחל הפנתה לנספח 7כב שהוא מכתב ששלחה לורדה ביום 29.9.16. אולם, מכתב זה נוגע להליך מול כונס נכסים. יצוין שבעניין כינוס הנכסים, רחל הציגה פרוטוקול התמחרות בו היא ייצגה את דודי.

38. רחל הפנתה לנספח 10, מכתב מיום 10.1.17 ששלחה לורדה ובו ציינה שיחה ביניהן שהתקיימה ביום 9.11.16 בדרך לדיון. רחל כתבה לורדה שהאחרונה ביקשה ממנה שתשקול לוותר על חלקה בשכ"ט "**ביחס לבר"ע**".

39. אולם, ורדה טענה מנגד שרחל ציטטה ממכתב תשובה למכתב שהיא שלחה אליה, יום קודם לכן, ביום 9.1.17 בו כתבה לרחל "**כפי הידוע לך היטבאין לך כל מעורבות משפטית כספית או אחרת בהליך המתנהל כיום בשמו של**" דודי"**בבית המשפט המחוזי**".

40. כאמור לעיל, בימ"ש ביקש לבדוק לנוכח הגרסאות הסותרות, ובהעדר נוהג בין הצדדים, האם בעסקאות דומות בין עורכי דין למשפחה הנוהג המקובל שגם ערעור הוא חלק מחלוקת ההכנסות בתיק משותף וזאת על פי סעיף 26 **לחוק החוזים (חלק כללי) התשל"ג** 1973.

"פרטים שלא נקבעו בחוזה או על פיו יהיו לפי הנוהג הקיים בין הצדדים, ובאין נוהג כזה – לפי הנוהג המקובל בחוזים מאותו סוג, ויראו גם פרטים אלה כמוסכמים."

41. אולם, רחל התנגדה למינוי מומחה בתחום זה. לכן, לא הוכח שהנוהג המקובל הוא שחולקים גם בהכנסות מערעור. בהתאם להצבר הראיות, בימ"ש קובע כי לא הוסכם על חלוקת הכנסות בשכר טרחה ככל שיוגש ערעור.

42. להבדיל מהקביעה כי רחל אינה זכאית לחלוק עם ורדה בשכר טרחה המגיע לה עקב הגשת ערעור, בימ"ש קובע כי רחל זכאית לחלוק עם ורדה בהתאם למנגנון חישוב השכר על פי סעיף 8 להסכם עם דודי, גם אם התוצאה הסופית הושגה עקב הגשת ערעור. זאת, מכיוון שהמנגנון נקבע על ידי רחל וורדה, כאשר שתיהן, מסתמכות עליו ולכן זכאיות ליהנות ממנו.

43. ורדה טענה שדודי לא חפץ בהמשך הייצוג על ידי רחל. אולם, בעניין זה מקובלת על בימ"ש עמדת רחל לפיה יש להבחין בין ההתקשרות עם הלקוח ובין ההתקשרות בין רחל ובין ורדה. כל עוד רחל לא הביאה לביטול ההתקשרות עם ורדה, גם אם הלקוח לא מעונין במעורבות רחל, אין בכך כדי לבטל ההסכם ביניהן לגבי חלוקת ההכנסות. זאת, בשים לב גם לעובדה שממילא רחל הגבילה מעורבותה במכתב מיום 27.8.15.

44. מכיוון שהן לא הביאו בחשבון בהסכם ביניהן האפשרות שהלקוח לא יהיה מעונין במעורבות מי מהן, יתכן שלאחר מתן צו לחשבונות, יהיה מקום לשקול התאמת ההסכם לשינוי נסיבות שלא עוגן בהסכם.

45. אשר על כן, בימ"ש קובע כי רחל זכאית למתן חשבונות לגבי תשלומים לורדה מדודי בהתאם להסכם עמו, למעט בגין הליכי הוצל"פ וערעור, ולרבות בהתאם למנגנון שנקבע בסעיף 8.

הלקוחה טלי

46. רחל טענה בכתב התביעה כי במהלך ספטמבר 2015 העבירה לטיפול ורדה את תיק הלקוחה טלי. ביחס לתיק זה סוכם בין רחל ובין ורדה כי בכפוף להתחייבויותיה של ורדה, שכר הטרחה יתחלק ביניהן כך שורדה תקבל שני שלישים משכר הטרחה, ורחל תקבל שליש משכר הטרחה.

רחל טענה שנכון למועד הגשת התביעה ידוע לה על דבר חשבוניות בסך כולל של 112,842 ₪ שהוציאה ורדה ללקוחה בגין שכר טרחה ששולם לה בפועל על ידי הלקוחה. בגין חשבוניות אלו לא העבירה ורדה לרחל את חלקה המוסכם.

רחל טענה כי כבר בשלב זה מגיע לה שכר טרחה בסך של 37,614 ₪, המהווה שליש מסכום החשבוניות. עוד טענה שסכום זה הינו חלקי בלבד ואינו משקף את מלוא הסכומים המגיעים לה. סכום התביעה המלא יתברר לאחר מתן חשבונות מספקים לגבי מלוא שכר הטרחה.

47. רחל הפנתה בדיון היום לנספח 17 לראיותיה, הוא מכתב מיום 1.10.15 בו הסכימה לחלוקה של 1/3 ו- 2/3. כמו כן הפנתה לנספח 16ג לתצהירה, הוא הסכם בין רחל וורדה עם טלי מיום 30.9.15.

48. עיון בהסכם מעלה שתשלום בגין ערעור כלל לא מוזכר. לכן, בימ"ש חוזר על הקביעה בעניין דודי, גם לגבי טלי. בימ"ש קובע כי רחל זכאית למתן חשבונות לגבי סכומים שטלי שילמה לורדה בהתאם להסכם מיום 30.9.15, למעט עבור הגשת ערעור.

הלקוח "האב"

49. על פי כתב התביעה, בחודש אפריל 2016 העבירה רחל לטיפול ורדה את תיק הלקוח, שהינו אביה של הלקוחה טלי (להלן: "**האב**"). רחל טענה שסוכם כי שכר הטרחה יתחלק ביניהן כך שורדה תקבל 60% משכר הטרחה ורחל תקבל 40% משכר הטרחה.

רחל טענה שתשלום שכר טרחה ראשון אשר שולם על ידי הלקוח בחודש מאי 2016, שולם בפועל לידי רחל, והיא העבירה לורדה את חלקה המוסכם בתשלום זה, סך של 17,550 ₪. ורדה מצידה, לא העבירה לה כל חלק משכר הטרחה ששילם לה האב בהמשך ישירות וזאת בניגוד להסכם שנכרת ביניהן. רחל ביקשה לחייב ורדה להעביר לה פרטים, אסמכתאות וחשבוניות, בנוגע למלוא שכר הטרחה שגבתה, וכן להעביר לה שליש משכר הטרחה שטרם הועבר לה.

50. רחל הפנתה היום בדיון בעניין האב להסכם עמו הוא נספח 25 בעמ' האחרון. רחל הסבירה שמדובר בייצוג נקודתי בתביעה שהבעל של טלי הגיש נגד אביה והיו הסכמות ובחודש יולי 2017 היא "**סגרה את התיק**" נגד האב במסגרת ההסכמות הכלליות עם טלי. רחל טענה כי אינה יודעת אם התשלום הראשון ששילם הוא היחיד או שהיו עוד תשלומים. רחל הסבירה שבניגוד להסכמה עם הלקוח לפיה היה עליו לשלם סך של 50,000 ₪ + מע"מ ותשלומים נוספים לפי ס' 3 התובעת, היא קיבלה רק חלק.

51. ורדה טענה שכל שכ"ט ששולם על ידי אביה של טלי, שולם לרחל וכי "**אנו ממילא לא קיבלנו כל סכום מהאב ולפיכך ממילא אין לנו התנגדות למתן חשבונות בעניין האב על ידי שני הצדדים אך אין לכך כדי לפגוע בטענות לגבי שכ"ט בעניין טלי.**"

52. אשר על כן, בימ"ש מורה לורדה ליתן חשבונות לגבי תשלומים שקיבלה, אם קיבלה, מהאב בהתאם להסכם בין רחל וורדה עמו.

הלקוח דני

53. על פי כתב התביעה, בחודש דצמבר 2015 רחל העבירה לטיפול ורדה תיק הלקוח דני. סוכם ביניהן ששכר הטרחה יתחלק כך שורדה תקבל 60% משכר הטרחה, ורחל תקבל 40% משכר הטרחה. בחודשים פברואר ומאי 2016 רחל העבירה לידי ורדה תשלומי שכר טרחה בסך כולל של 35,100 ₪, המהווים את חלקה המוסכם של ורדה. רחל טענה כי בחודש ינואר 2017 הסתבר לה להפתעתה כי ורדה הודיעה ללקוח כי עליו לפנות לרחל לצורך קבלת ייצוג בתיק זה. רחל טענה שורדה ניערה חוצנה מייצוג דני, תוך הפרה בוטה של ההסכם בינה ובין התובעת. עוד טענה שמחודש ינואר 2017 ואילך, היא טיפלה באופן בלעדי בדני.

54. רחל טענה כי עקב מעשיה ו/או מחדליה של ורדה וזניחת הטיפול בתיק דני לחלוטין, בשלב ההתחלתי של הטיפול בתיק, נשללה מורדה כל זכות לקבלת 60% משכר הטרחה שנגבה מהלקוח או כל חלק אחר משכר הטרחה.

55. רחל לא ביקשה חשבונות בעניין דני ולכן הטענות בעניינו ידונו בהמשך שמיעת התובענה.

מתן צו לחשבונות

56. בימ"ש נותן צו למתן חשבונות כמפורט בהחלטות בעניין דודי, טלי והאב. לצורך יישום ההחלטה בימ"ש מתכוון למנות רו"ח, ובעניין זה בימ"ש ייתן החלטה נפרדת.

דיון בהוצאות

57. בשים לב, שמרבית טענותיה של רחל התקבלו, ובימ"ש דחה הטענה של ורדה כי רחל אינה זכאית לחשבונות שכן סוכם כביכול רק על חלוקה של התשלום של השכר הבסיסי, בימ"ש מחייב את ורדה לשלם לרחל שכ"ט בסך של 7,500 ₪.

ניתן היום, כ"ט חשוון תשפ"א, 16 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט